

Tetőzés

*Ha Te nem kellesz,
én legyek épp az,
aki kell?
Megbotránkoztat,
amit erre felelsz:
igen, éppen te.*

*Akkor most jöjjön
a teljes csönd,
vagy az az ordítás
a Jelenések Könyvéből.*

*És nem számít,
angyal-e, aki ordít,
vagy fenevad.
Mindkettő lezuhantat.*

Elítéltté. Eltelítesz.

TÓTH ERZSÉBET

A régi nap az égen

*a piton álmukban roppantotta szét a gerincüket
az egyik batéves volt a másik öt
miután abbahagyták a lélegzést
már nem törődött velük
a sarokban figyelt összetekeredve
a fiúk csak vendégségben voltak barátjuknál
a hüllőkereskedés fölött
mi is csak vendégségben vagyunk a földön
emberek és hüllők
ezek a hírek egy másik világból jönnek
nálunk csak a menyét garázdálkodik a kertben
falatozik a szőlőtőkéről aztán elmegy
piranhát is csak ritkán találnak itthoni tavakban
aligátorteknős is néha pislog elő a bőröndökből
az illatosított hálóingek fodrai közül
szemfüles vámosok öröme
de már a világháborús aknákkal vigyázni kell*

naponta több is előkerülhet
a háborúnak soha nincs vége
valami láthatatlan kéz ügyködik a városban
máskor nagyon is látható
óriásdarukkal, fűrőgépekkel dolgoztat,
meghitt, régi dolgokat eltüntet
ezzel zaklatja föl a városlakókat
milyen jó volt leülni az esernyős szobor mellé
a Pólus Centerben, aktatáska volt a kezében
esernyőjéről víz csordogált
hűsölhettünk a permetben
ő se volt egyedül annyira, és mi sem
Pessoának hívtuk barátainkkal
találkozunk Pessoaánál, mondtuk
aztán Pessoa eltűnt
bizonyára nem hozott semmit a konyhára
nem lehetett pénzt kérni a mellette üldögélésért
egy ormótlan kávézó van a helyén
amit messzire elkerülünk
kit érdekel a büdös kávéjuk...
ebben a városban eligazodni
egy élet is kevés
talán a Nap még a régi
szeretek néha felnézni, hogy megbizonyosodjak
talán az egyetlen
amit még nem cseréltek ki valami újra
az augusztusi fehér lepkék bolond tánca
a mályvák körül is a régi
a sarki nyomóskútnál óriáspocsolya hűti a levegőt
verebek szolgáltatnak permetfüggönyt
a földön araszolóknak, csiripelnek is persze
a kút szépen faragott, masszív darab
még soha nem sikerült elmozdítani innen
pedig biztosra vehető, hogy voltak próbálkozások
örökké folyik, iszik belőle boldog-boldogtalan
akár szomjas, akár nem
jönnek a biciklisták, megtöltik flakonjaikat
alátartják az arcuk, ez még a régi nyár
a régi nap az égen